MAJLIS AGAMA ISLAM NEGERI SEMBILAN

lwn.

HUN MUN MENG

MAHKAMAH TINGGI, SEREMBAN
DATO' FAIZA TAMBY CHIK H.
[PERMOHONAN JENAYAH 44-3-92]
3 OGOS 1992

BIDANGKUASA: Pemelukan dan peninggalan ugama Islam - Sama ada Mahkamah Tinggi atau Mahkamah Syariah mempunyai bidangkuasa - Akta Perlembagaan (Pindaan) 1988 (Akta A704) - Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak (Negeri Sembilan) 1991 ss. 27, 82, 83, 84, 90 - Perkara 11 Fasal 3 (a) Perlembagaan Persekutuan.

JENAYAH DAN PROSEDUR: Seksyen 365 Kanun Prosedur Jenayah - Permohonan bagi writ habeas corpus.

UNDANG-UNDANG PENTADBIRAN: Habeas corpus - Permohonan.

PERKATAAN DAN FRASA: Perkara 5 (2) Perlembagaan Persekutuan - "Ditahan dengan menyalahi undang-undang" - "Dibawa kehadapan mahkamah".

Nurul Ain Hun bte Abdullah dengan sukarela telah meninggalkan ugama Buddha dan memeluk ugama Islam pada 27 Mei 1992 ketika berumur 18 tahun 20 hari. Nurul Ain didakwa oleh Pemohon telah ditahan dengan menyalahi undang-undang oleh bapanya, iaitu, responden pada 16 Julai 1992. Pada 31 Julai 1992 beliau di satu sidang akhbar serta melalui afidavitnya menyatakan hasratnya untuk pulang ke ugama asalnya.

Isu-isu

(1) Sama ada seseorang yang telah memeluk ugama Islam dianggap keluar daripada ugama Islam apabila seseorang itu melafazkan serta mengikrarkan niatnya untuk meninggalkan ugama Islam.
(2) Sama ada Mahkamah Sivil mempunyai bidangkuasa untuk menentukan sama ada seseorang itu masih berugama Islam.
(3) Makna "ditahan dengan menyalahi undang-undang" dan "dibawa kehadapan mahkamah" Perkara 5 Perlembagaan Persekutuan.

Diputuskan:

[1] Seseorang yang berhasrat untuk meninggalkan ugama Islam tidak dianggap keluar daripada Islam melainkan beliau telah melaporkan keputusannya dan keputusan tersebut telah didaftarkan.

[2] Mahkamah Sivil tidak mempunyai bidangkuasa untuk menentukan seseorang itu masih berugama Islam.

[3] "Ditahan dengan menyalahi undang-undang" bermaksud ditahan secara jasmani. "Dibawa kehadapan Mahkamah" bermaksud dibawa daripada jagaan sebenar (actual custody).

[Permohonan untuk writ habeas corpus ditolak.]

Akta-akta yang dirujuk:
Kanun Acara Jenayah s. 365
Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak (Negeri Sembilan) 1991 ss. 27, 82, 83, 84, 90
Akta Perlembagaan (Pindaan) 1988 (A704)
Perlembagaan Persekutuan Perkara 5 fasal (2)

Sumber lain yang dirujuk:
"Wilmots Notes of Opinions and Judgments" mukasurat 82

Bagi pihak pemohon - Hj. Sulaiman bin Abdullah, Zamani bin Ibrahim, Tengku Hasmuddin bin Tengku Othman & Kamaruzzaman bin Ahmad
Bagi pihak responden - Karpal Singh; T/n Karpal Singh & Co.

ALASAN PENGHAKIMAN

Faiza Tamby Chik H:

Ini adalah permohonan untuk suatu writ *habeas corpus* dikeluarkan terus terhadap responden untuk diperintahkan membawa tubuh Cik Nurul Ain Hun bte Abdullah kehadapan Mahkamah untuk ditentukan kebajikannya.

Nurul Ain Hun bte Abdullah adalah seorang muallaf dan dikatakan telah ditahan oleh responden bapa kandungnya sejak daripada 16 Julai 1992 sehingga kini dan tidak diketahui tentang kebajikan dan agamanya. Permohonan ini dibuat di bawah s. 365 Kanun Acara Jenayah.

Permohonan ini telah pada mulanya ditetapkan untuk didengar pada hari Khamis bersamaan 30 Julai 1992 akan tetapi pada hari tersebut peguambela yang bijaksana bagi pihak

responden telah memohon penangguhan oleh kerana beliau baru sahaja diserahkan dengan dua keping afidavit pada pagi tersebut dan memerlukan masa untuk menjawabnya. Peguambela yang bijaksana bagi pihak pemohon mengesahkan perkara tersebut dan tidak membantah permohonan penangguhan tersebut. Oleh kerana itu Mahkamah telah menangguhkan pendengaran kes ini kepada hari Isnin 3 Ogos 1992.

Pada 3 Ogos 1992 kes ini telah didengar. Dapat diperhatikan daripada afidavit-afidavit yang telah dikemukakan oleh kedua-dua pihak bahawa:

(1) Cik Nurul Ain Hun bte Abdullah telah meninggalkan rumah bapa kandungnya iaitu responden secara rela (Lihat Tampin Report 2395/92 bertarikh 29 Mei 1992);
(2) Cik Nurul Ain Hun bte Abdullah telah pergi ke pejabat Kadi Tampin pada 27 Mei 1992 secara sukarela dan menyatakan hasratnya ingin memluk agama Islam;
(3) Cik Nurul Ain Hun bte Abdullah telah berumur 18 tahun 20 hari pada masa itu. Beliau dilahirkan pada 1 Mei 1974;
(4) Cik Nurul Ain Hun bte Abdullah telah mengisi dengan tulisan tangannya sendiri Borang Kenyataan KeIslaman bertarikh 27 Mei 1992;
(5) Cik Nurul Ain Hun bte Abdullah telah melafazkan ucapan Dua Kalimah Shahadah dengan sendiri tanpa diajar dan dengan sendiri telah menerangkan maksudnya tanpa diajar juga;
(6) Cik Nurul Ain bte Abdullah setelah itu telah didaftarkan dalam buku Daftar Orang-orang Memeluk Islam (lihat Exhibit E) dan dikeluarkan satu Kad Pengenalan Orang Memeluk Islam (lihat Exhibit F);
(7) Cik Nurul Ain Hun bte Abdullah telah tinggal bersama-sama keluarga angkat sementaranya Hj. Abu Kasim bin Manaf di No. 6, Jalan Cantik, Tampin semenjak memeluk Islam sehinggalah 16 Julai 1992;
(8) Cik Nurul Ain Hun bte Abdullah telah mengadakan sidang akhbar pada 31 Julai 1992 di Seremban dan dalam sidang akhbar tersebut beliau telah menyatakan ingin meninggalkan agama Islam dan berhasrat balik keagama asalnya agama Buddha dan mengambil balik nama asalnya Hun Mun Meng dan beliau akan mengambil langkah-langkah yang perlu dalam masa yang wajar untuk meninggalkan agama Islam dan kembali keagama Buddha.

Pada hari perbicaraan tersebut kedua-dua pihak telah memohon supaya saya menemubual Cik Nuruk Ain Hun bte Abdullah. Oleh itu saya telah menangguhkan perbicaraan sebentar dan telah menemubual Cik Nurul Ain di dalam Kamar saya dalam kehadiran Penolong Kanan Pendaftar Tengku Maimun dan jurubahasa China Encik Chan Tor Swi. Pada intinya dalam temubual tersebut Cik Nurul Ain mengaku dan mengesahkan apa yang terjadi dalam perenggan (1) hingga perenggan (8) di atas.

Seksyen 82 Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak (Negeri Sembilan) 1991 (Enakmen tersebut) berbunyi:

> 82. Bagi maksud Bahagian ini, seseorang yang bukan beragama Islam boleh memeluk Agama Islam jika ia telah mencapai umur lapan belas tahun dan sempurna akal.

Seterusnya Enakmen tersebut berbunyi:

> 83. (1) Syarat yang berikut hendaklah dipatuhi bagi sahnya seseorang yang memeluk agama Islam -
>
> (a) orang itu hendaklah mengucap-kan dua Kalimah Syahadah dalam Bahasa Arab yang dapat difahami dengan sepatutnya
>
> (b) pada masa mengucap dua kali Kalimah Syahadah itu, orang itu sedar ia bermakna "Aku naik saksi bahawa tiada Tuhan melainkan Allah dan aku naik saksi bahawa Nabi Muhammad ialah Pesuruh Allah";
>
> dan
>
> (c) pengucapan itu mesti dibuat dengan kerelaan hati orang itu.
>
> 84. Dengan syarat bahawa kehendak-kehendak s. 82 dan s. 83 telah dipenuhi, seseorang itu telah memeluk Agama Islam dan menjadi seorang Islam sebaik-baiknya sahaja dia habis mengucap dua Kalimah Syahadah dan dua orang tersebut hendaklah dirujuk sebagai saudara baru.
>
> 86. Dari saat ia memeluk Agama Islam seseorang saudara baru termasuk saudara baru kanak-kanak, mempunyai hak dan kewajipan yang sama seperti orang Islam yang lain.

Dapat diperhatikan bahawa daripada keterangan afidavit yang dibentangkan oleh pemohon dan pada intinya keterangan afidavit tersebut tidak pula disangkal oleh responden dan seterusnya daripada keterangan lisan Nurul Ain Hun sendiri jelas bahawa beliau adalah sah telah memeluk agama Islam dengan sukarela. Pendapat saya ini telah disokong oleh Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak (Negeri Sembilan) 1991.

Seksyen 90(1) Enakmen tersebut menyebut:

> 90.(1) Seseorang yang pemelukannya ke Agama Islam telah pun didaftar- kan dalam Daftar Saudara Baru hendaklah bagi semua maksud, termasuk bagi maksud mana-mana undang-undang Persekutuan atau undang-undang Negeri dan pada setiap masa, disifatkan sebagai seorang Islam.

Oleh hal yang demikian Cik Nurul Ain Hun terikat dengan peraturan-peraturan Enakmen tersebut.

Seksyen 90(2) menyebut:

> 90.(2) Seseorang yang memeluk Agama Islam yang telah didaftarkan di bawah undang-undang mana-mana Negeri hendaklah bagi semua maksud di Negeri ini dan bagi maksud menguatkuasakan peruntukan mana-mana undang-undang di Negeri ini, disifatkan sebagai seorang Islam.

Adalah jelas bahawa pemohon adalah bertanggungjawab di atas kebajikan Cik Nurul Ain Hun. Perkara 11 Fasal 3(a) Perlembagaan Persekutuan menyebut:

> Tiap-tiap kumpulan ugama adalah berhak (a) menguruskan hal ehwal ugamanya sendiri.

Seksyen 27 Enakmen tersebut berbunyi:

> 27. Majlis hendaklah membantu dan menasihati Yang di-Pertuan Besar berkenaan dengan semua perkara yang berhubung dengan Agama Islam kecuali perkara Hukum Syarak dan yang berhubung dengan pentadbiran keadilan, setakat yang mengenai Negeri dan dalam semua perkara tersebut, hendaklah menjadi pihak berkuasa utama dalam Negeri Sembilan selepas Yang di-Pertuan Besar, kecuali jika diperuntukkan sebaliknya dalam Enakmen ini atau, mana-mana Enakmen yang berhubung dengan Agama Islam.

Dalam kes di hadapan saya Cik Nurul Ain Hun dalam afidavitnya bertarikh 31 Julai 1992 telah berikrar dalam perenggan empat bahawa beliau berhasrat untuk meninggalkan agama Islam dan berbalik semula keagama asalnya iaitu agama Buddha. Saya berpendapat bahawa keputusan Cik Nurul Ain Hun untuk keluar daripada agama Islam melalui afidavit tersebut belumlah boleh disifatkan muktamad sehingga beliau sendiri menyatakan hasratnya sedemikian kepada pemohon dan keputusan tersebut didaftarkan. Seksyen 90(3) Enakmen tersebut meyebut:

> 90.(3) Seseorang Islam atau seseorang saudara baru yang telah memluk Agama Islam menurut Bahagian ini, dan kemudian memutuskan untuk keluar daripada Agama ini hendaklah melaporkan keputusan tersebut kepada pendaftar Saudara Baru dan pendaftar Saudara Baru hendaklah mendaftarkan keputusan tersebut dalam borang yang ditetapkan. Sebelum keputusan tersebut dilaporkan dan didaftarkan dia hendaklah disifatkan masih seorang Islam.

Oleh hal yang demikian, saya memutuskan bahawa Cik Nurul Ain Hun masih kekal seorang Islam.

Oleh kerana mahkamah sivil tidak mempunyai bidang kuasa berkenaan dengan apa-apa perkara dalam bidang kuasa mahkamah syariah selepas berkuatkuasa Akta Perlembagaan (Pindaan) 1988 (Akta A704) maka soal akidah atau kepercayaan dan keyakinan Cik Nurul Ain Hun terhadap agama Islam selepas menjadi seorang muallaf atau saudara baru hanya boleh ditentukan oleh pemohon sendiri dan bukan oleh mahkamah ini.

Beralih kepada permohonan untuk suatu writ *habeas corpus* pula. Perkara 5 Fasal (2) Perlembagaan Persekutuan berbunyi:

> Jika pengaduan dibuat kepada Mahkamah Tinggi atau kepada mana-mana hakim Mahkamah Tinggi menyatakan bahawa seseorang adalah ditahan dengan menyalahi undang-undang, maka mahkamah itu hendaklah menyiasat pengaduan itu dan melainkan berpuashati bahawa tahanan itu adalah sah disisi undang-undang, mahkamah itu hendaklah memrintahkan orang itu dibawa kehadapan mahkamah itu dan melepaskan-nya.

Bahawa writ *habeas corpus* adalah suatu "writ of right" dan bukannya suatu "writ of course". (Lihat Wilmots Notes of Opinions and Judgments p. 82).

Pemberian suatu writ *habeas corpus* adalah suatu hak (as of right) dan bukannya bergantung kepada budibicara mahkamah seperti remedi undang-undang luar biasa seperti certiorari, prohibition dan mandamus dan ini bermakna bahawa sebelum suatu writ *habeas corpus* itu dikeluarkan atau kebenaran diberikan untuk memohon writ tersebut, suatu afidavit hendaklah dikemukakan dihadapan Mahkamah yang menunjukkan beberapa alasan atau sebab yang membolehkan Mahkamah menyatakan bahawa pemohon itu telah ditahan dengan menyalahi undang-undang.

Asas bidang kuasa dalam *habeas corpus* adalah penahanan yang menyalahi undang-undang seseorang iaitu penahanan atau pemenjaraan yang tidak boleh diwajarkan disisi undang-undang. Misalnya kebebasan diri seseorang yang diganggui secara salah oleh seseorang lain.

Perkatan-perkataan "ditahan dengan menyalahi undang-undang" dalam Perkara 5(2) Perlembagaan Persekutuan bermakna ditahan secara physical atau jasmani dan perkataan 'dibawa kehadapan Mahkamah dalam Perkara 5(2) Perlembagaan Persekutuan bermakna dibawa daripada jagaan sebenar (actual custody). Daripada keterangan afidavit Cik Nurul Ain Hun bertarikh 31 Julai 1992 adalah jelas di sini bahawa Cik Nurul Ain Hun telah dengan rela hati mengikuti responden pada pagi 16 Julai 1992 dan pada masa itu beliau adalah seorang dewasa dan sempurna akal.

Berdasarkan alasan di atas saya memutuskan bahawa -

(1) permohonan untuk suatu writ *habeas corpus* ini ditolak;

(2) Cik Nurul Ain Hun masih kekal seorang muallaf atau saudara baru;

(3) diperintahkan Cik Nurul Ain melapurkan diri kepada pemohon untuk menyatakan hasratnya untuk kembali keagama asalnya;

(4) pemohon hendaklah menjalankan kuasanya menurut Enakmen Pentadbiran Hukum Syarak (Negeri Sembilan) 1991 bagi menyelesaikan perkara akidah atau kepercayaan Cik nurul Ain Hun;

(5) mahkamah ini tiada bidang kuasa untuk mendengar apa-apa perkara yang berada dalam bidang kuasa Mahkamah Syariah.